

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

23. januar 2024

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 83 (Alm. del) af 8. december 2023 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Ministeren anfører i svar på FIU alm. del – spørgsmål 342 (folketingssåret 2022-23, 2. samling), at Finansministeriet ikke vurderer, at Humlum m.fl. (2023) udgør et bedre udgangspunkt for at vurdere opkvalificeringseffekten af 110 pct. dagpenge end det, der er lagt til grund med de antagelser, som oprindeligt er baseret på Søgaard (2011). Vil ministeren i forlængelse heraf kommentere på, at Søgaard (2011) ”ikke har et specifikt fokus på afkastet af faglært uddannelse”, jf. Andersen m.fl. (2021)? Ministeren bedes endvidere kommentere på Andersen m.fl. (2021)’s konklusion om, at ”sandsynligheden for, at de anvendte metoder [i bl.a. Søgaard (2011), red.] overbevisende har håndteret udfordringen med ability bias er lavere end hvis effekterne var estimeret på baggrund af metoder, der med afsæt i eksogen variation kunne adskille ability bias og effekten af uddannelse”, og at Andersen et al. (2021) specifikt nævner studier baseret på instrumentvariable som mere egnede til at identificere effekten af et uddannelsesløft henset til, at Humlum et al. (2023) netop er baseret på estimation via instrumentvariabel. (Der henvises til: <https://www.uvm.dk/-/media/filer/uvm/publikationer/2022/jan/220127-andesenm-fl---2021--tilgaengelig.pdf>)

Svar

Det kan bekræftes, at Søgaard (2011) ikke har et specifikt fokus på afkastet af faglært uddannelse, men et mere bredt fokus på at estimere afkastet af uddannelse ved forskellige uddannelsesniveauer, jf. også svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 100 (Alm. del) af 8. februar 2023 samt svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 250 (Alm. del) af 30. juni 2023.

Det er korrekt, at Humlum et al. (2023) er baseret på metoder, der benytter instrumentvariable (IV) og at disse metoder generelt er bedre egnede til at identificere den isolerede effekt af et uddannelsesløft i det konkrete setup for studiet beskrevet i Humlum et al. (2023), jf. også svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 250 (Alm. del) af 30. juni 2023.

IV-estimationen foretaget i Humlum et al. (2023) kan imidlertid ikke nødvendigvis generaliseres til effekterne for andre situationer, problemstillinger, grupper, tidspunkter osv.

Dermed kan der være både fordele og ulemper ved at lægge studiet fra Humlum et al. (2023) til grund for vurdering af effekten af 110 pct. dagpenge. I en samlet betragtning af disse fordele og ulemper er det Finansministeriets vurdering, at Humlum m.fl. (2023) ikke udgør et bedre udgangspunkt for vurdering af virkningen og dermed ikke udgør et tilstrækkelig grundlag for at ændre på det skøn, som Finansministeriet har lagt til grund med udgangspunkt i Søgaard (2011). Det skal blandt andet ses i lyset af, at de kurser, der undersøges i artiklen, ikke er sammenlignelige med opkvalificeringsforløbet under 110 pct. dagpenge, herunder ikke mindst som følge af, at de betragtede forløb i analysen har relativt kort varighed relativt til dem der indgår under 110 pct. dagpenge.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister